

Litanie van ginds tot hier

Aan de mensen die in Syrië tussen twee of drie vuren leven
Aan de vluchtelingen in het zand van Jordanië
Aan de overbevolking in Libanon,
Aan de zo goed als gevangen vluchtelingen op de Griekse eilanden,
Aan de verdreven moslingemeenschappen van Myanmar in Bangladesh,
Aan de zwervende Roma in Europa,
Aan gezinnen en kinderen opgesloten in detentiecentra
Aan de bedreigde mensen in Mindanao – Filippijnen,
Aan de Farc strijders die de wapens neerlegden
Aan de omgekapte bomen en bevolking in het Amazonewoud
Aan de overstroomde eilanden en hun bewoners,
Aan teruggestuurde vluchtelingen
Aan de gefolterden en die verzonken in water, verdwenen,
Aan wie het niet meer kan vertellen
Aan werkzoekende die verhuizen uit Portugal, Polen, Italië, België,
Aan de verdooden in de woestijn
Aan de verkochte slaven in Libië, Mali,
Aan de muurbewoners in Hongarije, Israël en Palestina, Mexico en de
Verenigde Staten
Aan de oorlogskinderen
Aan de hongerkinden
Aan de zonder ouders kinderen
Aan de mensen die wachten op een document, een nationaliteit
Aan de gesplitste bevolking in Jemen,
Aan de koptische christenen in Egypte
Aan de miskende vluchtelingen
Aan die grote menigte die niemand tellen kan
Aan die niet thuis zijn waar ze wonen

Aan de nooit ontmoedigde vrijwilligers,
Aan de open armen, huizen, centra
Aan de geduldige hulpverleners,
Aan de ambtenaren die luisteren en moeten oordelen
Aan de vindingrijke politici met de deur op een grote kier,
Aan de open kerken, parochies, verenigingen, scholen, gemeenschappen,
Aan de inspanningen die Europa zich voorhoudt
Aan de stemmen die ons eraan herinneren
Aan de grensbewakers, de redders op zee,
Aan de rechtschapen ogen van journalisten
Aan de vele mensen van goede wil
die grote menigte, die niemand tellen kan
en die hun huis groter maken.
Aan de grote belofte van een nieuw land,
toekomst vanaf vandaag *en*
Aan het vervolg